

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Beaty Miničovej a členiek senátu JUDr. Ivany Izakovičovaj a JUDr. Jany Hullovej, v právnej veci žalobcov v **1. rade: V. T., s. r. o., L.**, IČO: X., v **2. rade: V. G., s. r. o., S.**, IČO: X., obaja zastúpení advokátkou JUDr. V. N., S. proti žalovanému: **Ing. E. Č., Z.**, správca konkurznej podstaty úpadcu V., s. r. o. v konkurze, L., IČO: X., zastúpený advokátom JUDr. Z. K., V., **o určenie pravosti pohľadávky v sume 431 546,83 Eur (13 000 780,-Sk)**, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. septembra 2010 č. k. 8 Cbsi 53/2005-290, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 2. septembra 2010 č. k. 8 Cbsi 53/2005-290 vo veci samej **p o t v r d z u j e .**

V časti výroku o náhrade trov konania rozsudok prvostupňového súdu **m e n í** tak, že žalobca v 1. a 2. rade sú povinní zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v sume 650,21 Eur na účet právneho zástupcu žalovaného v lehote troch dní.

Odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania žalovanému nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a uložil povinnosť žalobcovi v 1. a 2. rade zaplatiť žalovanému náhradu trov konania 14.802,81 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobcovia sa domáhali určenia pohľadávky popretej správcom konkurznej podstaty vo výške 13 000 780,--Sk, zaradenú pre účely rozvrhu ako pohľadávku 2. triedy, vyplývajúcu zo zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 10. 10. 2000 a zo zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 25. 02. 2001. Žalobca v 1. rade odkúpil od úpadcu obchodný podiel v spoločnosti Y. D. S., s. r. o., L. a uzavrel dňa 10. 10. 2000 Zmluvu o prevode obchodného podielu za cenu 260 000,- USD, čo v čase prevodu v platnom kurze predstavovalo sumu 13 000 780,- Sk. Žalobca v 2. rade odkúpil od žalobcu v 1. rade časť podniku a dňa 25. 02. 2001 bola uzavretá Zmluva o predaji časti podniku. Podľa Prílohy č. 1 k tejto zmluve je súčasťou predávanej časti podniku aj obchodný podiel spoločnosti Y. D. S., s. r. o., P. vedený v účtovnej hodnote 13 000 780,-- Sk. Po vyhlásení konkurzu žalovaný uzavrel so spoločnosťou Y. D. S., s. r. o., L., Dohodu o prevode obchodného podielu dňa 06. 12. 2001, Notárska zápisnica č. N 452/01, Nz 442/01 zo dňa 06. 12. 2001, ktorým previedol obchodný podiel spoločníka V., s. r. o., za odplatu na druhého spoločníka, a to Y. C. T. Žalovaný v priebehu prieskumného pojednávania pohľadávku žalobcu v 1. a v 2. rade poprel. Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 23. 03. 2007 č. k. 8 Cbsi 53/05-185 žalobu zamietol s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Obo 170/05 zo dňa 05. 09. 2006, ktorý riešil prejudiciálne otázku platnosti Zmluvy o prevode obchodného podielu, uzavretú medzi žalovaným a žalobcom v 1. rade a vo svojom rozhodnutí uviedol, že táto zmluva je neplatná. Súd prvého stupňa vyslovil záver, že nakoľko je Zmluva o prevode obchodného podielu neplatná, je nárok žalobcu v 1. rade uplatnený vo veriteľskom zv. č. 48 a uplatnený v návrhu na začatie konania právne neopodstatnený, a preto súd návrh žalobcu v 1. rade zamietol. Nárok žalobcu v 2. rade uplatnený vo veriteľskom zv. č. 14, ako aj v návrhu na začatie konania posúdil ako právne neopodstatnený, a preto aj návrh žalobcu v 2. rade zamietol.

Na odvolanie žalobcov odvolací súd uznesením zo dňa 10. 11. 2009 č. k. 4 Obo 223/07-239 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že pohľadávka podľa žalobného návrhu

žalobcov predstavuje úpadcovi zaplatenú odplatu za prevod obchodného podielu úpadcu v obchodnej spoločnosti Y. D. S., s. r. o., ktorý prevod vyplýva zo zmluvy o prevode obchodného podielu z 10. októbra 2000. Žalobcovia tvrdia, že k splneniu zmluvy došlo len z ich strany, keďže nedošlo k realizácii prevodu obchodného podielu z dôvodu vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Neskôr bola táto zmluva súdmi určená za neplatnú. Súd prvého stupňa preto mal zistiť právny dôvod prihlásenej peňažnej pohľadávky ako sumy získanej úpadcom zo zmluvy o prevode obchodného podielu. Súd prvého stupňa v napadnutom rozhodnutí nevyriešil dôvodnosť prihlásenej pohľadávky žalobcom 1/ a žalobcom 2/. Odôvodnenie súdu prvého stupňa s odvolaním sa len na neplatnosť zmluvy o prevode obchodného podielu nie je dostatočné a bez ďalšieho nie je vecne správne.

Ďalej súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Trenčíne rozsudkom sp. zn. 7Cbs 6/2003 zo dňa 02. 12. 2004, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obo 170/05 zo dňa 05. 09. 2006, rozhodol o absolútnej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu. V priebehu ďalšieho konania žalobca v 1. rade sa domáhal nároku titulom vrátenia uhradenej odplaty ako vydania bezdôvodného obohatenia a prihlásil si ju ako podmienenú pohľadávku, pretože v čase vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu nevedel, či na základe ním podaných žalôb dôjde alebo nedôjde k zápisu zmeny v osobe spoločníka spoločnosti Y. D. S., s. r. o. Žalobca v 2. rade v ďalšom konaní taktiež tvrdil, že nevedel v čase prihlásenia pohľadávky, či na základe žalôb a iných krokov, ktoré inicioval, dôjde alebo nedôjde k vykonaniu zmien v obchodnom registri, preto si do konkurzu svoju pohľadávku prihlásil ako podmienenú pohľadávku, pričom v danom prípade išlo o odkladaciu podmienku, pretože jej splnenie záviselo od toho, či žalobcovi v 1. rade bude alebo nebude priznaná jeho pohľadávka, vyplývajúca zo zmluvy o prevode obchodného podielu. Súd prvého stupňa tiež uviedol, že z prihlášok žalobcov v 1. a 2. rade nevyplýva, že by si tieto pohľadávky uplatnili ako podmienené, ani takto v prihláškach neboli označené. Žalobca v 1. rade v prihláške nesplnil povinnosť uvedenú v ust. § 20 ods. 1 ZKV. Žalobca v 2. rade si taktiež túto svoju povinnosť nesplnil a k prihláške pripojil iba zmluvu o predaji časti podniku a zmluvu o prevode obchodného podielu. V druhej časti uplatnenej pohľadávky, týkajúcej sa sumy 3 774 711,85 Sk titulom poskytnutých pôžičiek a postúpenia pohľadávok si taktiež nesplnil túto povinnosť, pretože nepredložil listiny, na ktorých mali byť spísané právne úkony. Tvrdenie žalobcu v 1. rade, že dňa 12. 10.

2000 došlo k uzavretiu dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok a v jej dôsledku došlo medzi žalobcom v 1. rade a úpadcom k zániku záväzku žalobcu v 1. rade voči úpadcovi vo výške 260 000,-- USD, považoval súd prvého stupňa za nedôvodné. Dospel k záveru, že zmluva je neplatná z dôvodu, že zmluva o prevode obchodného podielu bola spísaná dňa 10. 10. 2000 a podpísaná štatutárnymi zástupcami zúčastnených strán, avšak k zákonom požadovanej forme v zmysle § 115 Obchodného zákonníka, notárskej zápisnice, došlo až dňa 16. 10. 2000, a to je deň účinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, a teda aj deň vzniku pohľadávky z odplaty za prevod obchodného podielu. V danom prípade teda pohľadávka žalobcu v 1. rade voči úpadcovi vznikla dňa 16. 10. 2000, a preto nemohli vzniknúť účinky zániku záväzku žalobcu v 1. rade voči úpadcovi dňa 12. 10. 2000, kedy došlo k uzavretiu dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok. K zániku pohľadávky dochádza vtedy, keď sa pohľadávky stretnú. Pohľadávky sa stretnú vtedy, keď sú splatné, čo v danom prípade nenastalo. Súd dospel k záveru v časti týkajúcej sa pohľadávky žalobcu v 2. rade, že zo zmluvy o predaji časti podniku nevyplýva, či zo žalobcu v 1. rade prešla uplatnená pohľadávka na žalobcu v 2. rade, pretože uplatnený nárok žalobcu v 1. rade je neexistujúci (pretože zmluva o prevode obchodného podielu je neplatná) nemohol preto tento previesť na žalobcu v 2. rade viac práv ako ich mal sám.

O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému v konaní žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania, ktorú žalovanému priznal vo výške 14 802,81 Eur.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobcovia, navrhli rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Uviedli, že prihláška žalobcu v 1. rade obsahovala dve prílohy. Prílohou č. 1 bolo zdôvodnenie nárokov konkurzného veriteľa a prílohou č. 2 bolo predloženie dôkazov, na ktoré sa odvolával konkurzný veriteľ. Zo zdôvodnenia nárokov konkurzného veriteľa – žalobcu v I. rade vyplýva, že si žalobca v 1. rade uplatňuje svoju pohľadávku ako podmienenú pohľadávku, pričom vo svojom zdôvodnení uvádza, že v jeho prípade ide o pohľadávku titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Ďalej v odvolaní uvádzajú, že medzi žalobcom v 1. rade a úpadcom bola dňa 10. 10. 2000 uzavretá Zmluva o prevode obchodného podielu v spoločnosti Y. D. S., s. r. o. a v uvedený deň bola zmluva riadne podpísaná štatutárnymi zástupcami zúčastnených strán.

Dňa 16. 10. 2000 štatutárni zástupcovia zmluvných strán uznali podpis zo dňa 10. 10. 2000 za svoj, teda nie je správny názor krajského súdu v tom, že v uvedený deň došlo k podpísaniu zmluvy formou notárskej zápisnice. Notárska zápisnica nebola nikdy spísaná a keďže došlo k uznaniu podpisov za svoje, má sa za to, že zmluva bola riadne uzavretá dňa 10. 10. 2000. Taktiež poukázali na to, že ak je Zmluva o prevode obchodného podielu absolútne neplatným právnym úkonom, je absolútne neplatná od počiatku, t. j. od 10. 10. 2000 a v prípade absolútne neplatnej zmluvy nemôžeme hovoriť o účinnosti tejto zmluvy od 16. 10. 2000, pretože neplatná zmluva nemôže nadobudnúť účinnosť. S ohľadom na uvedené si teda strany musia vrátiť akékoľvek plnenie, ktoré nastalo po 10. 10. 2000, teda aj plnenie ku ktorému došlo na základe dohody o vzájomnom započítaní pohľadávok zo dňa 12. 10. 2000. Opätovne poukázali na konkurznú prihlášku v časti zdôvodnenia nárokov, kde okrem iného uviedli, že ak obchodný register nezapíše zmenu spoločníka, ide v tomto prípade o rozvázovaciú podmienku, pretože spoločnosť V. T., s. r. o. uhradila odplatu za prevod obchodného podielu, ku ktorému nedôjde, a preto vznikne na jej strane právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného odvolateľa majú za to, že z ich strany nedošlo k zmene právneho titulu. Úpadca ku dňu 31. 12. 2000 evidoval záväzok voči žalobcovi v 1. rade vo svojom účtovníctve, čo vyplýva z bodu č. 6 Správy audítora spoločnosti Ing. S. Č. zo dňa 04. 06. 2001. V ostatnom napadli rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti náhrady trov konania, keď v danej veci ide o určovací žalobu. Prípadne súd mal rozhodnúť v zmysle ust. § 150 O. s. p., keď dôvody osobitného zreteľa videli v tom, že osoba správcu konkurznej podstaty musí mať pri výkone tejto funkcie primeranú odbornú spôsobilosť z oblasti práva, účtovníctva a iných odvetví na to, aby sama zvládla výkon funkcie správcu a za tento výkon je jej priznaný aj nárok na odmenu. Preto nie je potrebné, aby sa v tomto konaní nechala zastúpiť advokátom.

Žalovaný navrhol odvolanie žalobcov zamietnuť ako nedôvodne podané. Opätovne poukázal na to, že na prihláške a ani v žiadnej jej prílohe nebolo uvedené, že si žalobca v 1. rade prihlasuje svoju pohľadávku ako podmienenú, i ani nebolo pripojené tvrdenie o tom, že sa v čase vyhlásenia konkurzu a prihlásenia pohľadávky vedie súdny spor. Ďalej uviedol, že Zmluva o prevode obchodného podielu bola síce spísaná dňa 10. 10. 2000, ale k zákonom požadovanej forme jej uzavretia, v tomto prípade k podpísaniu notárskej zápisnice, došlo až 16. 10. 2000, a to je deň účinnosti zmluvy o prevode obchodného podielu, a teda aj deň

vzniku pohľadávky z odplaty za prevod obchodného podielu. Ak pohľadávka vznikla 16. 10. 2000, je nelogické a najmä nemožné, aby zanikla 12. 10. 2000. Odmenu správcu konkurznej podstaty v súvislosti s jeho účasťou v súdnom konaní nemožno stotožňovať s odmenou jeho zvoleného zástupcu – advokáta, ktorý, resp. správca, ktorého zastupuje, má zo zákona nárok aj na náhradu účelne vynaložených trov právneho zastúpenia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 O. s. p. a po prejednaní odvolania, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

Podľa ust. § 23 ods. 1 ZKV konkurzní veritelia pohľadávok, ktorí zostali sporné čo do pravosti, výšky alebo poradia, môžu sa domáhať určenia svojho práva v lehote určenej súdom. Žalobu musia podať na súde, ktorý vyhlásil konkurz, proti všetkým, ktorí pohľadávku popreli. Smú sa v nej dovolávať len právneho dôvodu a poradia uvedeného v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní a pohľadávku môžu uplatniť len do výšky uvedenej v prihláške alebo na prieskumnom pojednávaní.

Podľa ust. § 451 ods. 1, 2 Obč. zák., kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Žalobcovia sa podanou incidenčnou žalobou domáhali svojho uplatneného práva uznania nespornosti a zistenia pohľadávky každý vo výške 13 000 780,--Sk so zaradením do 1. triedy na základe v konaní predložených listinných dokladov, a to Zápisnica z rokovania Valného zhromaždenia spoločnosti V., s. r. o., zo dňa 30. 09. 2000 Zápisnica z rokovania Valného zhromaždenia spoločností E. S., s. r. o., zo dňa 10. 10. 1999, Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 10. 10. 2000, konkurznými prihláškami zo dňa 05. 04. 2002, Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 25. 02. 2001, Notárskou zápisnicou č. N 452/01, NZ 442/01 zo dňa 06. 12. 2001, podľa ktorých pohľadávka žalobcu v 1. rade resp. v 2. rade vyplýva zo Zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 10. 10. 2000 a zo Zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 25. 02. 2001. Z obsahu konkurznej prihlášky žalobcu v 1. rade zo dňa

05. 04. 2002 vyplýva, že tento si uplatnil v konkurznom konaní pohľadávku v celkovej sume 13 000 780,-- Sk ako pohľadávku II. triedy bez uvedenia skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá (§ 20 ods. 1 ZKV) v zmysle poučenia uvedenom na konkurznej prihláške. V prílohe konkurznej prihlášky je pripojená fotokópia zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 10. 10. 2000 a uznesenie o zmene zápisu obchodného mena žalobcu v 1. rade. Iné prílohy konkurzná prihláška žalobcu v 1. rade zaradená do zväzku č. 48 neobsahuje. Z obsahu konkurznej prihlášky žalobcu v 2. rade zo dňa 26. 11. 2001 vyplýva, že tento si uplatnil v konkurznom konaní pohľadávku v sume 3 774 711,85 Sk ako pohľadávku II. triedy titulom zaplataenia zostatku pôžičky a zo zmlúv o postúpení pohľadávky, ktorá pohľadávka nie je predmetom tohto konania. Konkurznou prihláškou zo dňa 05. 04. 2002 si uplatnil pohľadávku v sume 13 000 780,--Sk ako pohľadávku II. triedy bez uvedenia skutočnosti, na ktorých sa prihláška zakladá (§ 20 ods. 1 ZKV) v zmysle poučenia uvedenom na konkurznej prihláške a v prílohe konkurznej prihlášky pripojil fotokópiu zmluvy o predaji časti podniku uzavretej medzi žalobcom v 1. rade a žalobcom v 2. rade bez príloh (článok 2. zmluvy) zo dňa 25. 02. 2001 a zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 10. 10. 2000. Iné prílohy konkurzná prihláška žalobcu v 2. rade zaradená do zväzku č. 14 zo dňa 05. 04. 2002 neobsahuje. Z uvedeného dôvodu námietka žalobcov, týkajúca sa uvedenia právneho dôvodu uplatnenej pohľadávky v konkurznej prihláške zo dňa 05. 04. 2002 prílohou č. 1 prihlášky žalobcu v 1. rade a prílohou č. 1 žalobcu v 2. rade nie je dôvodná. Takúto prílohu žiadna konkurzná prihláška žalobcov neobsahuje. Z uvedeného dôvodu bolo potrebné preto vychádzať len z obsahu konkurzných prihlášok a listín pripojených k týmto prihláškam. Žalobca v 1. rade uplatnil pohľadávku vo výške 13 000 780,--Sk ako pohľadávku II. triedy na základe zmluvy o prevode obchodného podielu, uzavretej medzi úpadcom a žalobcom v 1. rade, keď nedošlo k zápisu zmeny v obchodnom registri spoločnosti Y. D. S., spol. s r. o., ktorej obchodný podiel bol predmetom zmluvy o prevode obchodného podielu, v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu a správca konkurznej podstaty úpadcu v priebehu konkurzného konania požiadal o vyplatenie vyrovnacieho podielu za tento obchodný podiel (Notárska zápisnica zo dňa 06. 12. 2001 č. N 262/01, NZ 442/01) vo výške 6 507 244,--Sk. Zmluva o prevode obchodného podielu zo dňa 10. 10. 2000 je zmluvou od počiatku neplatnou zmluvou na základe určenia jej neplatnosti rozhodnutím súdu (rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 7 Cbs 6/2003-103 zo dňa 02. 12. 2004 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Obo 170/2005-140 zo dňa 05. 09. 2006). Preto v ďalšom

konaní bolo potrebné skúmať vznik uplatneného právneho titulu - bezdôvodného obohatenia. Žalobca v 1. rade kúpnu cenu prevádzaného obchodného podielu mal zaplatiť na základe dohody o započítaní pohľadávky zo dňa 12. 10. 2000, uzavretej medzi úpadcom a žalobcom v 1. rade, podľa ktorej pohľadávka úpadcu, vyplývajúca zo zmluvy o prevode obchodného podielu vo výške 13 000 780,--Sk, mala byť započítaná s pohľadávkou žalobcu v 1. rade, vyplývajúcou zo zmluvy o postúpení pohľadávky spoločnosti E., s. r. o., zo dňa 08. 09. 2000 vo výške 13 500 000,-- Sk. Uvedená dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok zo dňa 12. 10. 2000 je neplatnou dohodou. Dohoda o vzájomnom započítaní pohľadávok zo dňa 12. 10. 2000 nespĺňa základné zákonné podmienky platnosti takejto dohody v zmysle ust. § 580 Obč. zák. Pohľadávka na zaplatenie kúpnej ceny obchodného podielu nevznikla, a to z dôvodu neplatnosti právneho úkonu – zmluvy o prevode obchodného podielu a z tohto dôvodu nemohlo dôjsť k stretu neexistujúcej pohľadávky – kúpnej ceny obchodného podielu s tvrdenou pohľadávkou úpadcu a tak započítaním pohľadávok. Z uvedeného dôvodu nemohlo dôjsť k zaplateniu kúpnej ceny prevádzaného obchodného podielu, a teda k vzniku bezdôvodného obohatenia, v zmysle citovaného ust. § 451 Obč. zák., ako uplatneného právneho dôvodu pohľadávky žalobcu v 1. rade v tomto konaní. Žalobca v 1. rade neuplatnil v konkurznej prihláške pohľadávku s rozvázovacou podmienkou a neuplatnil si v súvislosti so splnením podmienok rozvázovacej podmienky právo na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobca v 2. rade uplatnil pohľadávku vo výške 13 000 780,-- Sk ako pohľadávku II. triedy na základe zmluvy o predaji časti podniku zo dňa 25. 02. 2001, uzavretej medzi žalobcom v 1. rade a žalobcom v 2. rade, ktorej predmetom bol, okrem iného, aj obchodný podiel spoločnosti Y. D. S., s. r. o. P. a zmluvy o prevode obchodného podielu zo dňa 10. 10. 2000. Žalobca v 2. rade uzavretím zmluvy o predaji časti podniku vstúpil do právneho vzťahu so žalobcom v 1. rade. Uzavretím tejto zmluvy, ani uzavretím zmluvy o prevode obchodného podielu, uzavretej medzi žalobcom v 1. rade a úpadcom, nevstúpil žalobca v 2. rade do žiadneho právneho vzťahu s úpadcom v časti prevodu obchodného podielu Y. D. S., s. r. o. a žiadny právny vzťah nevznikol medzi úpadcom a žalobcom v 2. rade na základe uvedených právnych vzťahov v časti prevodu obchodného podielu, a to z dôvodu vyššie uvedenej neplatnosti zmluvy o prevode obchodného podielu. Žalobca v 2. rade v konkurznom konaní žiadny právny dôvod neuplatnil a jeho konkurzná prihláška neobsahovala prílohu č. 1 k prihláške. Žalobca v 1. rade nikdy nebol vlastníkom obchodného podielu Y. D. S., s. r. o., preto nemohla byť súčasťou zmluvy o prevode časti podniku zmluva

o prevode obchodného podielu uvedenej spoločnosti. Z uvedeného dôvodu je uplatnený nárok žalobcu v 2. rade v tomto konaní nedôvodný.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej v zmysle ust. § 219 O. s. p. ako vecne správny potvrdil.

V napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 220 O. s. p. zmenil a určil náhradu trov konania vo výške 615,49 Eur.

Súd prvého stupňa správne rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že úspešnému v konaní žalovanému priznal náhradu trov konania. Nesprávne posudzoval výšku sadzby tarifnej odmeny v zmysle § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších zmien, keď v danej veci správne táto je určená ustanovením § 11 ods. 1 cit. vyhlášky a nesprávne priznal 19% DPH v rozpore s ust. § 18 ods. 3 citovanej vyhlášky platnej a účinnej v čase vykonania úkonov právnej pomoci z paušálnej náhrady a z náhrady za stratu času. Následne potom z trov, ktoré vznikli predchádzajúcim právnym zástupcom žalovaného, a to JUDr. J. Š., advokátke a JUDr. D. P. advokátovi, odvolací súd priznal náhradu trov konania za úkony právnej pomoci prevzatie a príprava za 1 154,-- Sk + 150,-- Sk paušálna náhrada (§ 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3), účasť na pojednávaní konaných dňa 25. 11. 2005, vo výške 289,-- Sk + 150,-- Sk paušál, dňa 07. 04. 2006 vo výške 315,-- Sk + 164,-- Sk paušál, ktoré boli odročené (§ 14 ods. 4 druhá veta, § 16 ods. 3), vyjadrenie zo dňa 20. 04. 2006 vo výške 1 260,-- Sk + 164,-- Sk paušál (§ 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3), účasť na pojednávaní dňa 23. 03. 2007 vo výške 1 371,-- Sk + 178,-- Sk paušál, spolu tarifná odmena vo výške 4.389,-- Sk, z toho 19% DPH vo výške 231,-- Sk (§ 18 ods. 3 cit. vyhl.) a paušálna náhrada spolu 342,-- Sk, celkove 4 962,-- Sk. Ďalej priznal z náhrady hotových výdavkov právneho zástupcu v zmysle § 15 vyhlášky cestovné výdavky podľa zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, za použitie osobného motorového vozidla Mercedes, na účasť na pojednávaní konanom dňa 25. 11. 2005, cesta Šamorín Bratislava a späť celkom cca 58 km (39,90 Sk/liter nafty, spotreba podľa TP vozidla na 100 km 6,1 l nafty, t.j. 2,43 Sk + 6,20 paušál = 8,63 Sk/km), 58 x 8,63 Sk, spolu 501,-- Sk, za použitie osobného motorového vozidla Mercedes, na účasť na pojednávaní konanom dňa

07. 04. 2006, cesta Šamorín – Bratislava a späť celkom cca 58 km, (39,30 Sk/liter nafty, spotreba podľa TP vozidla na 100 km 6,1 l, t.j. 2,40 Sk + 6,20 paušál = 8,60 Sk/km), 58 x 8,60 Sk, spolu 499,-- Sk, za použitie osobného motorového vozidla Hyundai na účasť na pojednávaní konanom dňa 23. 03. 2007, cesta Banská Bystrica – Bratislava a späť celkom cca 441 km, (34,90 Sk/liter nafty, spotreba podľa TP vozidla na 100 km 8,1 l nafty, t.j. 2,82 Sk + 6,20 paušál = 9,02 Sk/km), 441 x 9,02 Sk, spolu 3 978,-- Sk, cestovné spolu vo výške 4 978,-- Sk, z náhrady za stratu času podľa ust. § 15 písm. b/ a § 17 vyhlášky a pojednávaní dňa 25. 11. 2005 cesta Šamorín – Bratislava 25 min. a späť, 26 min., na pojednávaní dňa 07. 04. 2006, cesta Šamorín – Bratislava 26 min. a späť 25 min., v zmysle ust. § 17 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., za každú začatú polhodinu patrí advokátovi náhrada za stratu času v roku 2005 vo výške 250,-- Sk, v roku 2006 vo výške 273,-- Sk, v roku 2007 vo výške 293,-- Sk, a teda za 4 polhodiny spolu 1 046,-- Sk, na pojednávaní 23. 03. 2007, cesta Banská Bystrica – Bratislava 2 h. 20 min. a späť 2 h 25 min., a teda za 10 polhodín spolu 2 970,-- Sk, celkove náhrada straty času 4 016,-- Sk. Celkove náhrada trov predchádzajúceho právneho zastúpenia predstavuje sumu 13 956,-- Sk = 463,25 Eur. Trovy právneho zástupcu JUDr. Z. K. advokáta, priznané za účasť na pojednávaní dňa 11. 11. 2008 vo výške 12,17 Eur + 6,31 Eur paušál (§ 11 ods. 1, § 16 ods. 3), účasť na pojednávaní dňa 14. 05. 2010 a dňa 04. 06. 2010 vo výške 2 x 13,38 Eur + 2 x 7,21 Eur paušál, vyjadrenie zo dňa 30. 06. 2010 vo výške 53,51 Eur + 7,21 Eur paušál, účasť na pojednávaní dňa 02. 07. 2010 vo výške 53,51 Eur + 7,21 Eur paušál, spolu 186,96 Eur. Za právny úkon prevzatie a príprava právneho zástupcu JUDr. K. odvolací súd náhradu trov žalovanému nepriznal. Náhradu trov za tento úkon právnej pomoci priznal za poskytnutie právnej pomoci predchádzajúcim právnym zástupcom a žalovaný v konaní nepreukázal opodstatnenosť a účelnosť opakujúceho sa právneho úkonu.

V zmysle ust. § 142 ods. 1 O. s. p. úspešnému v odvolacom konaní žalovanému odvolací súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si trovy odvolacieho konania neuplatnil.

Poučenie: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 9. decembra 2010

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová